

ഒരു നേർപ്പ്.

പരമേശ്വരൻ
ഉള്ളൂർ

അവതാരി

ഞാൻ ഈ ഉപദേശങ്ങളോടു കൂടിയാണ്. ദ്വിതീയ പ്രാസം അനാവശ്യമാണെന്നും അതിനെ ദീക്ഷിച്ചു പട്ടുനിന്നു ചെയ്യാൽ മറ്റു ഗുണങ്ങൾ കവിതയിൽ നിലനിറുത്തിക്കൊടുക്കാൻ അസാദ്ധ്യമാണെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ സഹായങ്ങളോടുകൂടി എഴുതുന്നവരുടെ ദ്വിതീയാക്ഷരപ്രാസം ചെയ്ത് പച്ചമലയാളത്തിൽ ഒരു കഥാസൂചിന്റെ സഹായം കൂടാതെ സാദിഗുണങ്ങളെ നിലനിറുത്തി ഒരു കാവ്യം നിർമ്മിക്കുവാൻ കഴിയാതെ എന്നു പരിശ്രമമോദേശം. ദ്വിതീയാക്ഷരപ്രാസം ചെയ്യാതെ

ലായ ശബ്ദാലങ്കാരങ്ങളോടു കൂട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്ന് സഹായം തിരക്കു എത്രമാത്രം കേണ്ടതാണ്. എഴുതുന്നവർ ഈ ദുരവസ്ഥകളാണെന്നും സാദ്ധ്യമാല്ലെന്നും ചിലരുടെ ഇടത്തുള്ളതാണ് ദ്വിതീയാക്ഷരം. ഒരു തപത്രങ്ങൾ ഈ കൃതിയിലുണ്ടെന്ന് കവിതയിൽ അഭിരുചിയുള്ളവരെ കണ്ടുവെക്കുന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇത്രവളരെ നിർമ്മാണത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രകാരം എത്രമാത്രം സഹായമായിട്ടുണ്ടെന്ന് നിർമ്മാണശ്രമങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരുടെ ധർമ്മമാണ്. ഈ പ്രകാരം ആവൃത്തി വായിച്ചു കവികൾ കൂടാതെ, സഹായസാധനങ്ങൾ സരസതീന്ദ്രന്മാരുമായ കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അയച്ചുതന്നിട്ടുള്ള ഒരു തിരുവെഴുത്തുകൂടി ചുവടെ ചേർക്കുന്നത് അപ്രകൃതമായിരിക്കുന്നില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ തിരുവെഴുത്ത് തിരുമനസ്സിലെ അശ്രിതവാസലൃത്തിന്റെയും മറ്റുമനസ്സു

ഒരു നേച്ചി

ഉത്തായിടുന്ന ചലതൻ മകളേ! കഴുത്തിൽ
 നത്താണ്ടമുല്ലരെ മയക്കിയ കെട്ടിലമ്മേ!
 ഇത്താൻ നിനക്കടിമ, നിന്മലർമേനിയെൻറെ
 നെത്താമരങ്ങിൽ വിളയാടി വിളങ്ങിടേണമേ. പ

തങ്കൽ തിളങ്ങുമൊളികൊണ്ടു തനിത്തകിട്ടു
 തങ്കത്തിനുള്ള തലതാഴ്ന്നു തമ്പുരട്ടി!
 വങ്കത്തമേറുമടിയന്നകരാരിൽ വായ്ക്കും
 വങ്കത്തലാറിടുക വല്ലപ്പു നീ. ര

പൂവൻപകരൻ വായു-
 പൂവൻപകരൻ വേട്ടതായേ!
 പൂവൻപഴുത്തൊ റിക്കാണാൻ
 പൂവൻപതിട്ടടി മല ൾ. ന

അല്ലിൻ നിരയ്ക്കുതിരു വ. ന്യനെ. കിൻ
 നെല്ലിപ്പടിപ്പുവട്ടുകണ്ടോരു കൂണലാളേ!
 മല്ലിനടുത്തോരു പിറപ്പിനൊടേറു തോറു
 തുല്ലിട്ടുണാൻ തുലകയായ്; തുണയ്കുമോ നീ? മ

അമ്മനിമേലവമാണ്ടവനുള്ള നേത്രാ-
 രമ്മേ! ഹൃദയ്ക്കുനിമലപ്പൊരുമാ. കിടാവേ!
 ചെമ്മേനിനക്കടയ ചേവടി രാണകുറുപ്പും
 നമ്മേയുമോർത്തിടുക, നല്ലവളല്ലയോ നീ? ഒ

പാരായതൊൻപതിനുമഞ്ചിനുമുള്ളൊരൊറ
 വേരായനിന്നടിമലർപ്പൊടിയുച്ചുജോലി
 നീരാണ്ട കാർകൃലി! നീക്കമെഴാതെനിക്ക
 കാരാണയായ്ത്തരിക, കാത്തതുപോരയോ ഞാൻ? സ

അമ്പലച്ചെഴുന്നവനെ ചെന്നൊരു തമ്പുരാന്റെ
 കമ്പക്കളിപ്പു കഴുനാട്ടിയ കുന്നിൽ മാതേ!
 ഇമ്പത്തൊടൊന്നെയിതുന്നാകവരെ നോക്കിടായ്യാ-
 നെൻപക്കലൊരു പിഴയെന്നറിയിക്കുമോ നീ? ൭

ഈയുള്ളവൻ പിറവിയാഴിയിൽ വീണിവണ്ണം
 കായുന്നൊരുള്ളൊടു കറുന്ദി മറിഞ്ഞിടുമ്പോൾ
 തായും തകുപ്പനമടുത്തൊരുടപ്പിറപ്പു-
 മായുള്ളനീ യരിക്കിലെന്തണയാത്തതമ്മേ? ൮

ഇല്ലാതുമിണ്ടു തുണ, നിൻകനിവൊന്നു വിട്ടാൽ
 പുല്ലാണെന്നിക്കലകിലുള്ളവയാകമാനം
 വല്ലാതെ രാപ്പകൽ വലഞ്ഞിടുമെന്റെനേക്കു
 തെല്ലാമിഴിക്കടന്നുണി തെന്തേ? ൯

ചത്തുചിറന്നുമഴലാഴി ൧൦
 കത്തുന്നു ഞാ, നിതിനെ
 എത്തുന്നുമില്ലതു നീ
 കത്തുന്നു കാർക ൧൧ മുചേതം?

‘അറാത്ത മൂടകപരിച്ചിവെ ൧൨
 ന്നൊയിരം പിറവിപോ, യിനിയെത്രപോയാൽ
 മാറാത്തൊരിപ്പിണിയെ വിട്ടുകരയ്ക്കുചാടി
 കേറാം കടന്നൊരു കണക്കിനു വല്ലപാടും?’ ൧൩

എന്നുള്ളതാം നിനച്ചുരാപ്പകലാൻ കള്ളി
 യൊന്നുംപെട്ടാതെയൊരു തെക്കുവടക്കുമെന്നു
 എന്നും കിടന്നു കിടയൊരാൾ പേടികയ്യൊ-
 ണ്ടെന്നുള്ളമാവിലകണക്കു വിറച്ചിടുന്നു. ൧൪

തീരാത്തമാൽത്തിരയിൽ വീണു മറിഞ്ഞു കുട്ടി
 മൂച്ചാക്കിത്താൻ പിറവിയിങ്ങനെ പോക്കടിച്ചാൽ
 പോരാത്തതെന്നു കരുതിക്കൊളൊന്നലിഞ്ഞു
 താഴായിടത്തമിഴി! താമസമെന്തുതാങ്ങാൻ? ൧൫

വെട്ടംവെടിഞ്ഞതാകതാരൊടുപമ്പരംപോൽ
വട്ടംകുറുങ്ങി വഴിതെറി വലത്തുവാടി
ഞെട്ടുറുവീണമലർപോലെ കിടക്കുമെന്നെ
വിട്ടല്ലണിക്കുഴലി! നിൻകനിവെങ്ങുപോകും?

൧൧

അയംചെട്ടം പിശുവാച്ചൊരു വേമ്പനാട്ടു
കായൽക്കകം തലതിരിഞ്ഞിടുമോടിപോലെ
കായല്ലത്താൻ പഴവുമല്ലിട മട്ടിൽഞെങ്ങി
പ്പായൽക്കനേർകുഴലി! പാടുപെടുന്നു പാരം.

൧൨

പററുന്നതില്ല പതിനെട്ടടച്ചും, കിടന്നു
ചുറ്റുന്നുത്താൻ പിടിയുമാല്ലിതിനെത്തുമില്ല.
തെറ്റുന്നുതായ, മിനിയെങ്കിലുമൊന്നുനോക്കാൻ
മുറ്റം നിനക്കു മുഷിപോടീന്റെകുന്നലാളെ!

൧൩

പയ്യ,മ,പാമ്പു,പുഴ ^{പിന്ന} ^{തിലഭം} കൂ,പന്നി,
യീയാൻ തുടങ്ങിയൊരുപാടുതരത്തിൽ മേന്മേൽ
ഇടയാളെയിട്ടുകരണം മറിയിപ്പതെന്നും
നീയാണുതാർചിഴി! നിനക്കിതിലെക്കുകിട്ടും?

൧൪

പൂവിൻമകൻ മുരലുറുമ്പുവരയ്ക്കു,മുളളം
വേവിച്ചിട്ടുനന്നാഴൽവാ,ച്ചൊരു പാടുമട്ടിൽ
ഇവിഡ്ഡി ചുറ്റി നെറികെട്ടതു പോരുമമ്മേ;
നീവിട്ടുനിൽക്കു വഴിയൊന്നിതിൽ നിന്നുനീങ്ങാൻ.

൧൫

പണ്ടാരുചെയ്തു പഴുതൊറൊരു നന്നകൊണ്ടോ
വണ്ടാ?തൊഴും കുഴലി! യന്തണനായിവണ്ണം
ഉണ്ടായിത്തൊ,നലകിൽ വന്നിനിയും കിടന്നു
തിണ്ടാടുവാൻ പണി; തിരിഞ്ഞൊരുനോക്കു നോക്കൂ.

൧൬

പയ്യിൻകണക്കറിവു വിട്ടിവനിപ്പിറപ്പും
കയ്യിൽ കിടച്ചതുകളത്തുകുളിച്ചിടുന്നാൻ
നീശ്ചിപ്പൊഴിത്തിരി നിനയ്ക്കുക, ഞല്ലുകൂടി
വയ്യിക്കിൽത്താൻ വളരൊവാടി വലത്തുപോകും.

൧൭

പിട്ടാണിതൊക്കെയുലകെന്നതു നിൻവെറുകുണ്ട്
കെട്ടാണു, കേശമിഴി! കീഴ്ക്കടലോലെ മേലും
മുട്ടാളനാമിവനെനീ യതിലിട്ടുവട്ടം
തട്ടായ്, താടികൾ താണുവണങ്ങിടുന്നേൻ.

൨൧

ഇന്നല്ലെങ്കിലും വഴിയെന്റെ പിറപ്പെനിക്കാ-
യൊന്നല്ല വെട്ടുവത, തിൻ നടുവിൽപ്പെടുമ്പോൾ
നിൻനല്ല കൺമുനകൾ നീങ്ങുകയെന്നുവന്നാ-
ലെന്നല്ലണിക്കഴലി! യെങ്ങനെ ഞാൻ ചൊറുക്കും?

൨൨

പറിപ്പിതൊന്നുമടിയെന്നൊരു നീക്കുപോക്കു
മററിലു മന്നിൽ മറിവല്ലിതു മായമല്ല
അററിലുചെറു പിറവിക്കയറു, ജ്ജലിത്തൊൽ
തെററിലുതേന്മാഴി! തൊരുനോക്കനോക്കൂ!

൨൩

മിന്നനകല്ലുമണിമേടൽ
ഏറ്റന്നുംമുഴുപ്പവനുമറമെഴാത്തകാശൂർ
എന്നുംകൊതിച്ചെഴുതിലെന്റെ പിറപ്പുവിറു
തിന്നന്നുഞാൻ തിരുമിഴിക്കടതീണ്ടിടാതെ.

൨൪

കണ്ടത്തിലും പുരയിടത്തിലുമെല്ലൊഴും പൊൻ-
പണ്ടത്തിലും പവനിലും കൊതിപാഠമേന്തി
മണ്ടത്തമേറുമടിയന്റെ മനംമയങ്ങി
ക്കൊണ്ടല്ലണിക്കഴലി! നിൻകഴലോപ്പുതില്ല.

൨൫

ചാരിക്കിടപ്പതിനു മാടവുമുച്ചയായാൽ
കോരിക്കുടിപ്പതിനു വെള്ളവുമാന്നിടാതെ
തീരില്ലയെങ്കിലതിനായ് തലകാഞ്ഞുപോട്ടെ,
പാരികൽ മറുവക പാൽമൊഴി! യാട്കുവേണം.

൨൬

ചാണിൽക്കുവിഞ്ഞൊരുവനും വച്ചറിന്നുനീളം
കാണില്ലാപിന്നെയതു കുത്തിനി. പ്പതിനായ്
നാണിച്ചിടാതെ പലതോഷികൾ പല്ലിളിച്ചു
കാണിപ്പവൻ കറകളൊത്തൊരു കാടനല്ലേ?

൨൭

തങ്കത്തിനാൽപ്പണിതമാമലയോ ദുവാടാ-
തങ്കത്തിനേററമുതൽ കയ്യിലിരിപ്പവന്നും
തങ്കൽതിളങ്ങുമൊളിതെക്കലകിൻമണാളൻ
തൻകത്തിയോങ്ങമളവൊന്നിനമാവതുണ്ടോ?

൨൪

പൂക്കിച്ചുളിഞ്ഞുതുലയുണന്നാരുമെല്ലവേണ്ടി
ഞെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞുലകിനുളൊരുചാരെടുപ്പാൻ
തിക്കിത്തിരക്കിടുവതേതൊരു വിഡ്ഢി? നായ്ക്കു
നക്കിക്കടിപ്പതിനു പാൽക്കുടലെന്തിനാവോ?

൨൯

അന്നനു വല്ലകഴുവും കഴിയാതെ തീരി-
ല്ലെന്നൻപിലോത്തതിനു പോംവഴികാണുകയെന്നേ
എന്നമ്മച്ചുത്ത മുതലിന്നു കൃപിക്കയെന്ന
മന്നത്തമെന്നകമലപ്പടർപ്പിനെ ടൊല്ലേ!

൩൦

ഉച്ചയ്ക്കിരപ്പതിനു കുത്തിലപ്പോട്ടുവോനു
കുച്ചപ്പുറത്തൊടു കടുക്കനമക്കണക്കിൽ
കൊച്ചമ്മയൊത്തു പുതുമേടയിലേറുവേറു
പിച്ചുപ്പിഴുപ്പുമൊരുമിച്ചു വരുന്നതില്ലേ?

൩൧

ഉള്ളിനിണക്കി മലർ പെറൊരുതേവടിശ്ശി
ക്കുള്ളിക്കുതാൻ കണവനെന്നു നിനച്ചുമേന്മേൽ
തുളളിക്കുതിച്ചുതിരുവിട്ടു ഞെളിഞ്ഞിടുന്ന
പുളളിക്കുപേർമടയരിൽ കൊലകൊമ്പനല്ലോ.

൩൨

തുട്ടികലേക്കു നിലവിട്ടു വലിഞ്ഞുകേറി
പ്പൊട്ടിപ്പൊടിച്ചുയരുമെൻ കൊതിമാമരത്തെ
കട്ടിത്തമേറിനമിഴിക്കുടവാളെടുത്തു
വെട്ടിക്കുളഞ്ഞിടുക വേരൊടു കൂടിയമ്മേ!

൩൩

നാക്കാൽമിരട്ടി നറുനെച്ചെരിമെയ്യുവായ്ക്കും
ഡീക്കാൽമയപ്പിഹറിമാന്മിഴിമാരിലാതം
കാക്കാൻറെ ചൊൽപ്പടികളിപ്പൊരു ചികളംറോ
ലാക്കാതിരിക്കണമതിന്നടിയൻ തൊഴുന്നേൻ.

൩൪

പാഴ്വരകളെഴുതുമ്പോഴെഴുതുന്നതു ചുറ്റി
 ചുഴുംപെരുത്തമടവാർക്കൊതിയാഴിരുന്നിൽ
 കീഴും കിഴക്കുമറിയാതെ കിടന്നുമുങ്ങി-
 ന്നാഴ്ന്നു. തിന്നുതരമമ്മതരാതിരിക്കൂ! ൩൫

പെണ്ണങ്ങൾ തൻ പടികൾ കാത്തുപിറുപ്പുണ്ടു-
 കണ്ണുംമിഴിച്ചു കഴുകിക്കളയാതിരിപ്പാൻ
 എണ്ണുന്നതൊന്നതിനെനിക്കിടയാകിൽ മന്നം
 വിണ്ണത്തൊഴും വിരുതനേടിവിളങ്ങുമല്ലോ. ൩൬

നാട്ടാരെയൊക്കെയൊരുമാതിരിയിട്ടുകൊട്ട-
 യാട്ടാൻമിടുക്കനലരമ്പനെ ഞാൻ തരിമ്പും
 കൂട്ടാക്കുകില്ലൊരുക്കുന്നെഴുതുകാട്ടിൻ
 പാട്ടാളികൂസു, മരിക്കിട്ടു നിയില്ലേ? ൩൭

പായുന്ന നാടുകളിൽ കർക്കളാത്തിളിച്ചു
 വായുംചൊളിച്ചുവഴിതെറ്റിന കൂത്തടിച്ചാൽ
 ഈയുള്ളവന്നെഴുമുയിർക്കയാറുപൊട്ടി-
 ത്തേയുന്നനേരമൊരു പിൻതുണയെത്ര മന്നിൽ? ൩൮

എണ്ണങ്ങൾ മറെറാരുതരത്തിലുമാന്നിടാതെ
 തിണ്ണം കരിങ്കുഴലിമാരെടു കൂടിയാടി
 മണ്ണല്ല ചാണകവുമല്ലതുമട്ടിൽപാഴും
 പൊണ്ണന്നു നിൽക്കുമുയിർപോയതുപോലെതന്നെ. ൩൯

ചുമ്മാതിരിക്കുമിവനെച്ചുവടോടെടുത്തി-
 ട്ടമ്മാനമാടരുതു മങ്കുകളായതിനായ്
 അമാമലയ്ക്കു മകളേ! തലകാവിൽമുട്ടു-
 മമ്മാതിരിക്കുടിയനൻപതു കുമ്പിടുനേൻ. ൪൦

ചോരത്തിളപ്പു, ചുണ്ണ, മെയ്യാളി, ചേർ, കരുത്ത
 പാശം പെരുത്ത മുതൽ നൽത്താവാടിതെല്ലാം
 വേരറുയിർച്ചെടി പറിഞ്ഞു മറിഞ്ഞുവീഴും
 നേരത്തൊരുത്തനൊരു പിൻതുണയാവതുണ്ടോ? ൪൧

വെള്ളത്തിലെക്കുമിളപ്പോലുകത്തിലുള്ള
വെള്ളപ്പിറപ്പുമറയുന്നതുന്നോക്കിയാലും
ഉള്ളത്തിലേതുമാതതെല്ലടിയങ്ങുനിന്റെ
കള്ളക്കളിപ്പൊരുളുകണ്ടറിയുന്നതില്ല.

൧൨

എല്ലാരുമാളുമാതചാക്കിനെനീക്കിനിത്തു-
കില്ലാരുമെത്രവിരുതാനുമാതോത്തിടാതെ
ഇല്ലാരുമെൻകിടതനിപ്പതുഞാനുമെന്റെ
നല്ലാരുമെന്നനിനവേവനുമാർന്നിടുന്നു.

൧൩

പോത്തിൻകണക്കുപുതുതെന്നാഴി! നിന്റെപാവ-
ക്കൂത്തിൽകുറങ്ങിടുമൊരെന്നകമെന്നുമെന്നും
ഈത്തിനുമുത്തപിറവിപ്പാട്ടിന്റെയോള-
പ്പാത്തിക്കകത്തുകിടം മറിയുന്നുവല്ലോ.

൧൪

രണ്ടാകിലുംപകിടയങ്ങനെതന്നെപന്തി-
രണ്ടായ്കടശ്ശിഖരവീഴുമെന്നിക്കിവണ്ണം
വണ്ടാർതൊഴുംകഴിവി! ഞാനൊരുപേക്കിനാവു
കണ്ടായതുളപടിയുള്ളിൽ നിനച്ചിടുന്നു..

൧൫

ഇന്നൻപിലൻപിറവിനീറിലെഴുത്തെന്നാത്തും
മിന്നൽക്കൊടിക്കുകിടച്ചുണ്ടുമിരിപ്പതെന്നായ്
അന്നനുകണ്ടുമതുഞാൻമലയാക്കിയെന്റെ
മന്നത്തരത്തിൽ മടിവിട്ടുമയങ്ങിടുന്നു.

൧൬

ഈടിലിരിൻകിടയിലെനിന്നുമെന്നെചാല്പു
നേടിത്തിളങ്ങുമിനവുംവിനവന്നിടുമ്പോൾ
ചോടിക്കൽനിന്നിളകിനാമിഴിരണ്ടുമാനും
മൂടിത്തുറപ്പതിനുമുൻപു മൂടിഞ്ഞിടുന്നു.

൧൭

എന്നമ്മ, തന്ത, യുടൽ, തോഴർ, കിടാരുൾ, മേട,
യെൻനല്ലതയ്യൽ, മുതൽ, പണ്ട, മുടപ്പിറന്നോർ
എന്നമ്പിൽ ഞാൻ പലതുമെന്നുടെയെന്നുമു
കുന്നൽക്കരിംകഴിവി! കണ്ടുകൾ കാട്ടിടുന്നു.

൧൮

വേടൻ വലയ്ക്കടിയിൽവയ്ക്കാതീരൂ? മുറും
കേടറതെന്നുകരതും കിളിപോലെ മേന്മേൽ
അടൽക്കു വിത്തുകളിവറയെ ഞാനിളമ്മാൻ
പേടയ്ക്കുനേർമിഴി! പിഴച്ചുകൊതിച്ചിടുന്നു.

൧൯

തീയിൽക്കിടന്നു പിടയും പൂഴുകുടിമേനി-
ക്കോയിക്കലേറി ഞെളിയുപടി മൂന്നിൽനിന്നും
നീയിപ്പടിക്കു നിലകെട്ടിടുമെന്നയാട്ടി-
പ്പായിപ്പതെന്തു? പനിമാമലതൻകിടാവേ!

൨൦

വല്ലാതെനീർ വളരെയുണ്ടോരുവാകുടിപ്പാ-
നില്ലാഴിയെങ്ങുമൊരു തുള്ളിയുമെന്നപോലെ
എല്ലാപ്പണിക്കുമിടവേണ്ടതിലേററമുണ്ടു
ചൊല്ലാൻ നിൻകഴൽതൊഴാൻ ഞൊടികൂടിയില്ല.

൨൧

തെന്നായിടത്തൊഴി! തെറുകൾചെയ്യവന്ദേ-
വാനാചുകേറി മരുവുന്നൊരുപുള്ളിപോലെ
ഞാനാടൽപൂണ്ടു പലനാളുകളെൻറതായ്ക്കു-
ള്ളാനാരമേറിനവയറിനകം കഴിച്ചേൻ.

൨൨

കത്തുന്നുതീയൊരിട,മെമ്പടിവൻപൂഴുകൾ
തത്തുന്നുമൊറൊരിട,മെങ്ങുമൊരേതരത്തിൽ
മെത്തുന്നുറപ്പുകൾമറക്കഴിനാറ,മീമ-
ട്ടൊത്തുള്ളൊരാക്കുടിയിലെങ്ങനെയൊരാകും?

൨൩

കാട്ടിൽനടുക്കു വഴിതെറി വലഞ്ഞിടുനൊ-
രാട്ടിൽകണക്കടിയനമ്മവയറിനുള്ളിൽ
കൂട്ടിനൊരുത്താരമെഴാതെമറിഞ്ഞുവീണു
കൂട്ടിൽപ്പെടുന്നകിളിപോലെ കുഴങ്ങിപാരം.

൨൪

അന്നാളുകൾക്കുറുതിവന്നുവമ്മയെന്നെ
മന്നാമിതിൻനടുവിലിങ്ങനെ ചെറുതുള്ളി
ചൊന്നാൽ കണക്കുചൊരുകയ്യുമെഴാത്തമട്ടി-
ലെന്നാടലന്നുമുതലിന്നുമുയന്നിടുന്നു.

൨൫

കൊല്ലംവിശപ്പു, കൊതിയുള്ളതുനാക്കെടുത്ത
 ചൊല്ലുന്നതിന്നു ചെറുതും കഴിവില്ലിവണ്ണം
 അല്പംകിടന്നു പകലുംകരയെന്നൊന്നെ-
 ത്തല്ലംതലയ്ക്കുതളരുംപടിതള്ളമേന്മേൽ.

൫൩

പാരംചിരങ്ങു, ചൊരി, വിൽച്ചുമ, നെഞ്ഞെടച്ച,
 നീര, കരപ്പ, നിര, രാപ്പനി, നോവിവണ്ണം
 ചാരത്തുവൻപിണികളെവടിവ. നന്നത്തെ
 നേരത്തുഞാൻ കനലിലീയൽകണക്കുതീന്നു.

൫൪

കള്ളംവെടിഞ്ഞിതുകൾ വായുഉവാശുപത്രി
 വെള്ളം, കഴമ്പു, പൊടി, കാച്ചിയനെയ്യിവണ്ണം
 തൊള്ളയ്ക്കും പലമരുന്നുമടിച്ചിറക്കും
 തള്ളയ്ക്കു ഞാനൊരു പെരും ചുമടെന്നുതോന്നി.

൫൮

റഘുണ്ണംവെടിഞ്ഞൊരു മരുന്നിനുമാവണക്കി-
 നെന്നയ്ക്കു മെൻവയറുവീപ്പയൊടൊപ്പമായി
 തൊണ്ണയ്ക്കു കൈപ്പുപിരിയാഞ്ഞൊരുതോഴരായി-
 ത്തിണ്ണംകഴിച്ചുപലനാളുകൾപൈതലാം ഞാൻ.

൫൯

ചേണറൊരമ്പിളിമുതൽചെറുപേൻവരയ്ക്കും
 കാണുന്നതൊക്കയിലുമുള്ളുകടന്നുകൂടി
 വേണുന്നതെന്തതറിയാതെകിടന്നുവിക്കി-
 കേണുള്ള നാൾ മുഴുവനെങ്ങനെയോകളഞ്ഞാൻ!

൬൦

അപ്പംമലർപ്പൊടിയുടങ്ങിയതീൻ ചരക്കോ-
 ടപ്പുതുപീപ്പിമുതലുള്ള കളിത്തരത്തിൽ
 ഒപ്പംവരാത്തകൊതിപുണ്ടൊരുപാടുനാളി-
 ശ്ശുപ്പൻതുലച്ചു, മലരിൻനിരശിങ്കളുംപോൽ!

൬൧

വെയ്ലത്തുനിന്നുതലകാഞ്ഞുവിയപ്പുനീറ്റിൽ
 ശീലത്തരംമുഴുകുമാറുകിടന്നു ചാടി
 മേലത്രയുംപൊടിപിരണ്ടുവരുനൊന്നൊൻറ
 കോലത്തെനോക്കിടുകിലാരു ചിരിച്ചിടാത്തു?

൬൨

മേളത്തിൽവീട്ടുപടിതൊട്ടൊരഴുത്തുപള്ളി
 യോളം, തിരിച്ചു, മിതുമട്ടിനരണ്ടുനേരം
 കോളറൊരിക്കഴുത ബുക്കുവിഴുറ്റുസേം
 നാളന്നനല്ലൊരുത്തരത്തിനു വന്നുചേന്നു.

൩൩

ചുട്ടുള്ളിലാന്നുപലമട്ടിനുകണ്ടുകാട്ടം
 മേടുംകിടന്നു തലകാഞ്ഞുരുവിട്ടതള്ളി
 ഇഴുറ്ററിട്ടന്നചിലപാസ്സുകളുംകൊടുത്തു
 കൂട്ടുന്നതള്ളലൊടുക്കുടിനാത്താൻ തെളിഞ്ഞേൻ.

൩൪

പാരായിട്ടന്ന പഴുത്തറ ചെടിക്കുന്നീയാം
 നാരായവേരടിയിൽ നില്പതറിഞ്ഞിടാതേ
 നേരായിതൊക്കെയൊരുന്നാൾ തനിയേമുളച്ചു
 പാരാതെ വാച്ചുപടിഞ്ഞാൻ പരിചോടുപാത്തേൻ.

൩൫

അ നൽത്തളിർക്കൊടിതൊഴും പുതുമെയ്യകിട്ടു-
 മാനത്തലയ്യെ തിരിളംകുളർകൊക്കുമൊട്ടും
 മാനത്തൽപൂണ്ടമിഴിയും മടവാരിൽനോക്കി
 ഞാനത്തരത്തിലൊരു കുറികണക്കുന്നിന്നേൻ.

൩൬

പൊട്ടും പകിട്ടുകലരം പുരികത്തിനുള്ള
 വെട്ടും ചെരുത്തൊളിപെറുംകുഴലിൻറകെട്ടും
 പിട്ടും പിരട്ടുമിയലും മടവാക്കുചെണ്ട
 കൊട്ടുന്നതിൽ കൊതികലന്നു കുഴങ്ങിവാണേൻ.

൩൭

പാരിൽപെരുത്തടിയുടഞ്ഞ ഘട്ടത്തിലുള്ള
 നീരിൻകണക്കയിരു ചോരുവതോത്തിടാതെ
 താരിൽകവിഞ്ഞഴകെഴുംമിഴി! ഞാൻകഴിച്ചിൽ
 പോരിന്നുവേണ്ടിയരയും തലയും മുറുക്കി.

൩൮

അപ്പോക്കുത്തിനകമാക്കമൊടെത്തിയെന്ന-
 പ്പപ്പോ! വളന്നുവഴിമുട്ടിൽചലഞ്ഞുവാടി
 നില്ലോരുന്മാൻ നിലയിലായ് നിന്നവുറുന്നിന്നെ
 യിപ്പോളിളന്തളിരുടൽക്കൊടി! കുന്തിട്ടന്നേൻ.

൩൯

വല്ലാത്തൊരാളുടെ നിലത്തിലകപ്പെടുന്ന
 വില്ലാളികൾക്കുടയവൻകളുവിൻകടുപ്പം
 എല്ലാംനിന്നുചുടിയനുള്ളൊരു പേടിനിന്നോ-
 ടല്ലാത്തൊരാൾക്കുടറിയിക്കുവതെൻറയമ്മേ!

൭൦

നേരാംപിലാവിലയുമൊന്നുവളച്ചുവേണം
 പാതാതെ കഞ്ഞിക്കുടിയേവനുമെന്നുചൊല്ലി
 താരായിടത്തമിഴി! തണ്ടൊടുക്കുള്ളമെന്നു
 പേരായിട്ടുകേടലിൽ ഞങ്ങൾകളിച്ചിടുന്നു.

൭൧

മെച്ചുവെരില്ലാവിനത്തരമുള്ളിൽനത്തു
 വെച്ചുൻപെഴും മൊഴികൾകൊണ്ടുതടുച്ചുമുടി
 പച്ചച്ചിരിക്കുടയപാൽ പണിയുംപകിട്ടിൽ
 വിച്ചയ്ക്കുകാണികളെ ഞങ്ങൾമയക്കിടുന്നു.

൭൨

മേലാൽ കരേറതൊരിക്കലുമെന്നുവച്ചു
 കാലാവടിക്കുകഴിതോണ്ടിയതിങ്കൽവീഴാൻ
 വാലാഴിപ്പോൽ ചിരിചിരിച്ചെതിരാളിതൻറ
 ചേലാനുമേനി ചിലനാൾപുണതന്നുഞങ്ങൾ.

൭൩

മന്റിൽപെരുത്തുതറ, നീർ,കുളർതെന്നൽമൂന്നു-
 മൊന്നിച്ചുവാച്ചുമവയൊറയിലാണ്ടുകൊട്വാൻ,
 കുന്നിച്ചിട്ടും കൊതിയൊടിത്രയുമിന്നമട്ടു-
 മെന്നില്ല ഞങ്ങൾതലകാഞ്ഞുചുഴിഞ്ഞിടുന്നു.

൭൪

പേരാനിൻകണവനൊത്തവർ തങ്ങളെന്നി-
 പ്സാരായതിൽ ചിലരുമില്ലാഴ്ചിച്ചിടുന്നു.
 നോരാനിതെങ്കിലുമവക്കുകഴുത്തിലല്ല
 പാതാതെനത്തതിനു നാൽവിരൽതാഴെയത്രേ.

൭൫

തേവാരവും കുറികളും കുളിയും വിരിഞ്ഞ
 പൂവാടിട്ടും മൊഴിയുമൊക്കുകിലേതുപിട്ടും,
 രാവാട്ടെ,യല്ലപകലാട്ടെയൊരാളറിഞ്ഞു
 പോവാതിരിപ്പതെളുതെന്നിവശോത്തിടുന്നു.

൭൬

ചേലാൻമട്ടു ചെറുച്ചുകൾ പാൽകുടിക്കും-
 പോലാരുമിച്ചുകൾ കാണതിനിലയെന്നും
 മേലാക്കമില്ല പിറവിപ്പിണിയെന്നുമോത്തു
 പാലായിടത്തൊഴി! ഞങ്ങൾതെളിഞ്ഞിടുന്നു.

൭൭

തീവണ്ടിതൻ ചിറകുടിച്ചുപറപ്പതെന്നും-
 പൂവൻപിലോത്തതിലമന്നിടുമീച്ചുപോലെ
 ഇഴവണ്ണമുള്ളനിലതൻറെ മിടുക്കുകൊണ്ടു
 കൈവന്നതെന്നുകരളിൽ കരുതുന്നുഞങ്ങൾ.

൭൮

നേരൊരാഴിയുകിടത്തിനെയൊന്നുകൂടി
 നേരൊരാക്കിവയറെ വലുതെന്നുചൊല്ലി
 നേരംകഴിക്കുമൊരുകന്നരിരുന്നിടുന്ന
 നേരത്തുനല്ലവർ കുഴങ്ങുകതന്നെവേണം.

൭൯

ഇക്കാണുവോരുലകമാംകടലെൻറെകപ്പൽ
 മുക്കാൻമുതിന്നു മുരശിട്ടുമുഴക്കിടുമ്പോൾ
 തൃക്കാലിണത്തളിരതന്നെ കനിഞ്ഞീടേണം
 പൂക്കാൻപിടിപ്പതിനുചുറ്റിടുമല്ലയായിൽ.

൮൦

മേലാക്കമെങ്കിലുമൊരൊപൊടിയോളമിയെൻ
 മേലാക്കരുംതിരുമിഴിക്കടവന്നുകേറാൻ
 ഇഴലാക്കിൽ ഞാനിനിയനിൻപുതുനീർമലർതൃ-
 കാലാക്കമാൻ കയൽനേർമിഴി! കൈതൊഴുന്നേൻ

൮൧

മുന്നേക്കണക്കകമലകൊരു തള്ളലില്ല
 പിന്നെക്കനത്തൊഴൽവന്നു പിടിച്ചുമേന്മേൽ
 നിന്നെക്കുറിച്ചുനിന്നുവാണുനിദാനമമ്മ
 യെന്നത്തുണ്ണുവതിനെതിനിവേണ്ടതാവോ?

൮൨

ഏറ്റിത്തൊരിച്ചുവിടമൊക്കെയുമാനടന്നു
 ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞൊടുവിൽനേർവഴിവന്നൊരുള്ള
 തെറ്റിൽപെട്ടാതെയിന്നിനിൻകഴവൊന്നുതന്നെ
 പറിപ്പിടിച്ചുപടരട്ടെ പതുക്കെമേന്മേൽ.

൮൩

അത്തൽപ്പെട്ടെന്നാകതാരൊടു ഞാൻകിടന്നു
മുത്തങ്ങൾക്കുതീമുടായ് മുഷിയുന്നതെല്ലാം
പുത്തൻമലകെർതിരുടൽക്കൊടി! നീയറിഞ്ഞാ-
ലിത്തച്ചിലീയിടിവിനിങ്ങിടയില്ലയല്ലോ.

൧൪

പാവംകിടന്നു പകലില്ലിരവിലിനിന്റെ
പുവഞ്ചിടുംകഴൽതൊഴുന്നതുകാണതില്ലേ
ഈവട്ടമൊന്നുമിവനോർത്തിളകുന്നതല്ല
നീവച്ചുകെട്ടിടുക നിന്നുടെ പിത്തലാട്ടം.

൧൫

അമ്മാമലയ്ക്കുമകളേ! കടുകോളമെന്നെ-
യുമ്മാക്കിമട്ടുകളെടുത്തു മിരട്ടിടേണ്ട
ഇമ്മാതിരിപ്പണികളെന്നൊടു കൂട്ടുകില്ല
ചുമ്മാതിരിക്കവിടെ നിന്നെയറിഞ്ഞുപോയ് ഞാൻ.

൧൬

തെല്ലാക്കാര്യരീകിലെത്തിരകണ്ടുപേടി-
യില്ലാതെനൽപടവു ചൊല്ലിനിറക്കുവോനിൽ
ചൊല്ലാന്നിടും കടലിണങ്ങിയവന്നുവേണ്ട-
തെല്ലാംകൊടുക്കുമതൊടൊത്തവൾതന്നെനീയും.

൧൭

തൃക്കാൽതൊഴാൻതുടരുകിൽ തിരളുന്നമാലിൽ
മുക്കാലുമാളുകൾ മുറയ്ക്കുമുഷിഞ്ഞുമാറും
ചുക്കാണിതെന്നു ചുണപൂണ്ടു നിന്നച്ചുടുത്തു
വക്കാണമിട്ടിടുകിൽ വാർമിഴി! നീയിണങ്ങും.

൧൮

താരഞ്ചിടുംമിഴി! തരത്തിനുപാറ,വെള്ള-
മീരണ്ടിലൊന്നടിയിൽ വായ്പതു കാണുവോളം
ചാരത്തുനിന്നടിയനിക്കഴിതന്നെന്നോക്കി
നോംവെളുപ്പതുവരയ്ക്കു കിടന്നുവെട്ടും.

൧൯

ഏന്നാടൽപോയെളുതിൽ നിൻകനിവേറൊച്ചു
നന്നാകുമീയടിയനൊന്നുകിപല്ലയായിൽ
ഇന്നാപുനന്മാകളോതുവതൊക്കെമേല്ലെ-
ട്ടൊന്നാന്തരംകുറച്ചയാമിതിലേതുവേണം.

൨൦

നീയമ്പിടുമീഴിയനെത്തിറമോടുതൊക്ക-
ത്തായത്തിൽനിളുതൊരു താരെതിർമേനിയായോ!
നീയൻപിലൊന്നിചനെ നോക്കണമല്ലയായ്യിൽ
ചായന്നിനക്ക ചതിവിടുവെളുത്തിടേണം.

൯൧

വീണായെന്നിക്കിലവുകാത്തകിളിക്കുമേച്ചു-
യാണാടൽപൂണ്ടിതിൽവരാനിടയുള്ളതെന്നാൽ
അരുണായൊരുത്തനിന്നിൻകഴൽകൂപ്പുകില്ല
കാണാം, കണക്കുശരി, യെങ്ങനെവേണമാട്ടെ.

൯൨

ഏന്താകിലെന്തൊരടിത്താൻ പുറകോടുവയ്ക്കി-
ല്ലെൻതാർതൊഴുംമിഴി! വരട്ടെവരുന്നതെല്ലാം
നിൻതാമരപ്പുതുമലകഴൽ കൂപ്പുമെന്നെ-
യെന്നാണുവേണ്ടതതു നീയറിയും പതുക്കെ.

൯൩

കൊട്ടാരവാതലിനു മുട്ടുകിലെന്നുമൊന്നും
കിട്ടാതെപോവതെളുതല്ലതു തീച്ചതന്നെ
മുട്ടാളനെജിലുമെന്നിക്കിന്നിന്നെന്നവിട്ടു
മട്ടായിടഞ്ഞൊഴി! മാറിടുവാൻഞെരുക്കം.

൯൪

രാവപ്പടിക്കുമതുപോൽ പകവപ്പടിക്കും
കാവൽക്കുതന്നെകരൾകാഞ്ഞുകിടപ്പതില്ലേ?
പോവല്ലെടത്തിനുമിവണ്ണമുറച്ചിടാതി-
ല്ലാവത്തിനൊന്നു പരിവാതൽതൂക്കുകമ്മ!

൯൫

ഉൾക്കട്ടികൂടുമലരമ്പനെ വീഴ്ത്തിനിൽക്കും
മുക്കണ്ണനെന്നകോലകൊമ്പാനമുക്കിലാക്കി
തക്കത്തിൽവാർക്കടമിഴിക്കയൊൽതളച്ചു
മയ്യണ്ണി! നിൻവിരുതു മന്നിൽവിളങ്ങിടുന്നു.

൯൬

അറാക്കമോടണിയുവോനടൽപാതിയട്ടി -
ല്ലേറാക്കിടും ചെരുമലയൊരുകണ്ണിലുണ്ണി!
മാറാതെത്താൻ മുറയിടുന്നതുതെല്ലുമുള്ളിൽ
കേറാത്തതെന്നവിടമച്ചുനൊടൊപ്പമാണോ?

൯൭

മുക്കുന്നൊള്ളടികൾ മുൻപു മുറയ്ക്കുകൂപ്പി!-
ഞക്കത്തിൽവേണ്ടവകനേടിയതമ്പുരാട്ടി!
അക്കള്ളികളെത്രമണക്കുനടക്കുമെന്നെ-
പ്പൊക്കത്തിലാക്കരുതു, കീഴ് കടയോമ്വേണം.

൯൧

നീയാരു? തായുലകമഞ്ചിനമാൻപതിന്നു,-
മീയാനൊടൊക്കുമിവനോ? പെരുമുണ്ണിയല്ലേ?
തായാട്ടുഞാൻ തളിരടൽക്കൊടി! യെത്രചെയ്തു
ചോയാലുമായതു പൊറുത്തുതുണയ്ക്കണം നീ.

൯൨

തായേ! മറപ്പെരുമരത്തിൽ വിളങ്ങിനിൽക്കും
കായേ! കനത്തകനിവിൻ കളരിത്തിടവേ!
നീയേ നിനയ്ക്കിലൊരു താങ്ങലെനിക്കുമേന്മേൽ
തായേതരം തളിരിളക്കുഴൽതാണുകൂപ്പാൻ.

൯൩

ഞാനേറെമുൾക്കളിരിനായെഴുതാൻതുനിഞ്ഞൊ-
രീനേച്ചുനേന്നുതൊഴുവോക്കുമലക്കിടാവു
താനേമലക്കുമകനെത്തഴുകുന്നതായും
മാനേ. ലഭ്യമാനേ. മഴി. കടതീറുകുത്തും.

൯൪

കഴിഞ്ഞു.

